

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Ivar Hansen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Indfødsretsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af lovforslag nr. L 267:

Forslag til lov om ændring af de kommunale styrelseslove. (Fastsættelse af takster).

Af Hanne Andersen (S) m.fl.
(Fremsat 9/4 92).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Indenrigsministeren (Thor Pedersen):

Ifølge lovforslaget skal alle beslutninger om betaling for ydelser til borgerne og betalingens størrelse træffes på et kommunalbestyrelsesmøde. Forslaget er begrundet i et ønske om at opnå større åbenhed om fastsættelsen af taksterne, så det bliver tydeliggjort, hvilke takster der er fastsat i lovgivningen, og hvilke takster den enkelte kommune selv kan fastsætte.

En debat er velkommen og helt nødvendig i kommunerne, og jeg er enig i intentionerne med lovforslaget. Men jeg mener ikke, at kommunalbestyrelsen nødvendigvis skal træffe beslutning om alle takster og takstændringer på et møde. Der er flere og i visse tilfælde også bedre informationskanaler end kommunalbestyrelsesmøderne, og det bør derfor være den enkelte kommunalbestyrelse selv, der afvejer og tager stilling til, hvordan borgerne bedst kan blive informeret om takstfastsættelsen og grundlaget herfor.

I en række tilfælde vil det selvfølgelig være nødvendigt eller helt naturligt, at beslutningen om takstfastsættelsen træffes på et møde i kommunalbestyrelsen, f.eks. hvor der er tale

om principielle spørgsmål om takstfastsættelsen vedrørende forsyningsvirksomhed.

Det danske kommunestyre er kendetegnet ved en fri adgang til delegation. Delegationsfriheden er udtryk for noget helt grundlæggende, nemlig at det i videst muligt omfang må tilkomme den enkelte kommunalbestyrelse selv at træffe bestemmelse om, på hvilket niveau i den kommunale organisation sagerne bedst kan behandles og afgøres. Efter regeringens opfattelse bør man derfor ikke gribe ind i kommunalbestyrelsens frihed til selv at træffe bestemmelse om beslutningsniveauet i den kommunale organisation – afhængigt af de lokale og konkrete forhold.

Et forbud mod delegation ville medføre en væsentlig forøgelse af det antal sager, der skal behandles i kommunalbestyrelsen. For en lang række kommunale ydelser er der fastsat takster og gebyrer. I bemærkningerne til lovforslaget er nævnt daginstitutionstakster, dagpleje, madudbringning, tandbehandling, renovation, vandforsyning, vandafledning, haveaffald, fritidsforanstaltninger, museer, biografer, benyttelse af svømmehal og ekspeditionsgebyrer. Og denne liste er langt fra udtømmende, hvad forslagsstillerne jo også selv har tilkendegivet ved at tilføje et »med mere«.

Kommunalbestyrelserne må naturligvis være opmærksomme på, at borgerne informeres om taksterne. På særlige områder og for bestemte ydelser kan der også være et behov for offentliggørelse af priskalkulationerne, det vil sige, at beregningsgrundlaget må lægges frem, og der er i øvrigt i lovgivningen fastsat regler om takstfastsættelsen på væsentlige områder.

Jeg vil også gerne fremhæve, at ethvert kommunalbestyrelsesmedlem ifølge den kommunale styrelseslovs § 11 kan indbringe ethvert spørgsmål om kommunens anliggender – altså også spørgsmålet om takster – for kommunalbestyrelsen, og kommunalbestyrelsen kan også til enhver tid tilbagekalde eller begrænse en delegation. Efter regeringens opfattelse ville et delegationsforbud derfor være et uheldigt indgreb i den enkelte kommunalbestyrelses adgang til selv at fastlægge beslutningsniveauet i kommunen. Et forbud mod delegation ville heller ikke være den rigtige måde at tilgodese hensynet til information af borgerne på; det må ske på en mere direkte og effektiv måde.